

تنوع پلاسمیدهای باکتریهای سینوریزوپیوم (انسیفر)

اسماعیل کریمی - امیر لکزیان^{*} - کاظم خاوازی - اصغر اصغر زاده^۱

تاریخ دریافت: ۸۴/۸/۲۱

تاریخ پذیرش: ۸۷/۲/۱۴

چکیده

شواهد ژنتیکی نشان داده است که باکتری های ریزوپیوم بدلیل داشتن ژنهای *nod* گیاهان لگوم را گره دار می کنند. تقریبا تمام خانواده باکتری های ریزوپیاسه دارای پلاسمیدهای بزرگ هستند که از لحاظ اندازه و تعداد بسیار متغیر می باشند. معمولاً ژن های *nif* و *nod* بر روی پلاسمیدهای هم زیست (Psym) قرار دارند. مطالعه تعداد و اندازه پلاسمیدها از طریق تکنیک پروفیل های پلاسمیدی می تواند به عنوان شاخصی از تنوع باکتری های ریزوپیوم در مطالعات اکولوژی استفاده شود. در این مطالعه تنوع پلاسمیدی ۱۹۶ جدایه سینوریزوپیوم (انسیفر) جدا شده از خاک های استان همدان با استفاده از تکنیک پروفیل پلاسمیدی مورد ارزیابی و مطالعه قرار گرفت. نتایج آزمایش نشان داد که تعداد پلاسمیدها در بین جدایه ها بین ۱ تا ۴ پلاسمید تغییر می کند. به طور کلی ۱۳ نوع پلاسمید مختلف در بین جدایه ها شناسایی شدند که اندازه آن ها از ۵۰ تا ۲۰۰ کیلو جفت بازآلی متغیر بود. جدایه هایی با ۱، ۲، ۳ و ۴ پلاسمید به ترتیب ۶۳، ۲۱، ۱۳ و ۲ درصد کل جدایه ها را تشکیل می دادند. جدایه های حاوی ۲ و ۳ پلاسمید به ترتیب ۸ و ۱۵ گروه مختلف پلاسمیدی گروه بندی شدند. چهار جدایه سینوریزوپیوم که دارای ۴ پلاسمید بودند و در ۴ گروه پلاسمیدی متفاوت قرار گرفتند. کل جدایه ها جماعت ۲۸ گروه پلاسمیدی گروه بندی شدند.

واژه های کلیدی: سینوریزوپیوم (انسیفر) پروفیل پلاسمیدی

فرآیند همزیستی دخیل نیستند ولی دارای نقش های زیادی در رقابت برای گره زایی، بهره برداری از منابع مختلف کربن، تولید ملاتین، رشد و زندگاندن ریزوپیوم تحت شرایط تنش های محیطی، بهره گیری از ترشح های گیاه، و ترکیب های آروماتیک، سنتز پلی ساکاریدهای سطحی و کمک به رشد ساپروفیتی ریزوپیوم در خاک از نقش های آن ها به شمار می رود (۱، ۵، ۸ و ۱۲ و ۱۶). اندازه و تعداد پلاسمیدها در باکتری های ریزوپیوم ها خیلی متغیر هستند. معمولاً باکتری های ریزوپیومی بین ۱ تا ۱۰ پلاسمید را در خودشان جای می دهند که از لحاظ وزنی بین ۱۵۰۰ kb - ۱۵۰ متغیر می باشند (۸، ۹، ۱۰ و ۱۳). ترمومن و برومیکل

مقدمه

پلاسمیدها در باکتری های ریزوپیومی در دو گروه پلاسمیدهای هم زیست (Psym) و غیر هم زیست (nonPsym) قرار می گیرند (۸ و ۱۷). پلاسمیدهای هم زیست پلاسمیدهایی هستند که همه ژن های ضروری برای فرآیند همزیستی را دارا هستند که از جمله آنها می توان به ژن های *nif* و *nod* اشاره کرد. پلاسمیدهای غیر هم زیست که پلاسمیدهای کریپتیک هم نامیده می شوند در

- به ترتیب دانشجوی کارشناسی ارشد، دانشیار دانشکده کشاورزی دانشگاه فردوسی مشهد و استادیاران مؤسسه تحقیقات خاک و آب تهران
Email: alakzian@yahoo.com
* - نویسنده مسئول:

سینوریزوپیوم (انسیفر) مطرح می‌باشد و بنابر این به نظر می‌رسد که پلاسمیدهای جدایه‌های سینوریزوپیوم در این منطقه از تنوع بسیار زیادی برخوردار باشند.

مواد و روش‌ها

نمونه برداشی خاک

ابتدا مزارع یونجه مورد نظر در استان همدان انتخاب و سپس نمونه‌های خاک از عمق ۰-۳۰ cm انتخاب و به منظور جلوگیری از آلودگی، هر یک از نمونه‌ها برای تهیه گره‌ها به گلدان‌های ۲ کیلو گرمی منتقل و سپس با کاشت ۸ عدد گره‌ک‌های ریشه‌ای هر خاک جدا شدند. گره‌ک‌ها در داخل سیلیکاژل تا زمان جداسازی جدایه‌های سینوریزوپیوم نگهداری شدند (۳).

جدا سازی باکتری‌های سینوریزوپیوم (انسیفر) از گره‌ک

قبل از جداسازی باکتری‌ها از گره‌ک‌های خشک شده، آن‌ها به مدت یک ساعت در آب مقطر استریل قرار داده شدند و سپس سطوح گره‌ک‌ها با الکل ۹۶ درصد، کلروجیوه ۰/۱ درصد و شستشوی مکرر استریل شدند (۱۵). با له کردن گره‌ک‌ها و بخش سوسپانسیون باکتری بر روی محیط کشت YEM حاوی کنگورد و نگهداری آن‌ها در گرمانه به مدت ۴-۳ روز و با باز کشت مجدد جدایه‌ها آن‌ها خالص شدند (۲). بر روی جدایه‌های خالص شده آزمون آلووده سازی گیاه انجام شد. جمعاً تعداد ۱۹۶ جدایه باکتری سینوریزوپیوم (انسیفر) خالص سازی و آزمون تشکیل گره بر روی گیاه میزبان انجام و تأیید شدند.

(۱۴) با بررسی نیمرخ پلاسمیدی جدایه‌های *R. leguminosarum* bv. *trifoli* جغرافیایی مختلف در ولز انگلستان جمع آوری شده بودند، تعداد پلاسمیدهای این جدایه‌ها را بین ۲ تا ۱۰ پلاسمید گزارش کردند. در تحقیقی مشابه جیرا و همکاران (۶) با بررسی نیمرخ پلاسمیدی جدایه‌های *Sinorhizobium meliloti* که از ۴ نوع کولتیوار متفاوت یونجه جدا شده بودند نشان دادند که محتوای پلاسمیدی جدایه‌ها بین ۶ تا ۱۱ پلاسمید متغیر می‌باشد. گزارش‌های منتشر شده از سوی محققین مختلف حاکی از آن است که پلاسمید در ریزوپیوم‌ها ممکن است ۲۵-۵۰ درصد ژنوم باکتری را شامل شود. وجود پلاسمیدهای بزرگ بالغ بر ۹۰۰ kb در جدایه *R. leguminosarum* جدا شده از نخود نیز گزارش شده است.. کرول و همکاران (۷) تغییرهای نسبتاً زیادی را در وزن مولکولی پلاسمیدها (۱۳۰-۶۰۰ MD) در ۶ جدایه گزارش کردند.

روش‌های مختلفی برای مطالعه تنوع و گوناگونی باکتری‌ها وجود دارد که بعضی از این روش‌ها بر مبنای ویژگی‌های متابولیکی باکتری‌ها می‌باشد که از آن جمله می‌توان به سیستم بیولوگ (Biolog) اشاره کرد. اما امروزه از روش‌های زنتیکی برای مطالعات تنوع استفاده می‌شود. شاید بتوان گفت که با توجه به پایداری نسی پلامیدها در باکتری‌های ریزوپیوم استفاده از پروفیل‌های پلاسمیدی روش بهتری برای مطالعه تنوع باکتری‌های یک جنس مشخص باشد که محققین زیادی از این روش استفاده کرده‌اند. هدف از این تحقیق مطالعه تنوع پلاسمیدهای جدایه‌های سینوریزوپیوم (انسیفر) جدا شده از مزارع مختلف یونجه در کل استان همدان بوده است که اولاً اطلاعاتی راجع به این موضوع وجود ندارد و ثانياً منطقه همدان از مناطقی است که به عنوان خواستگاه گیاه میزبان باکتری

کرده و سپس نمونه‌ها که دقیقاً بعد از شیار قرار گرفته بود در داخل چاهک‌های ژل قرار داده شدند. الکتروفورز در ابتدا با ۱۰ ولت به مدت ۲۰ دقیقه و سپس با ۱۱۰ ولت به مدت ۶ ساعت انجام شد. پس از اتمام زمان الکتروفورز ژل در اتیدیوم بروماید به مدت ۳۰ دقیقه رنگ آمیزی شده و پس از شستشوی کامل در آب مقطر در حضور اشعه ماوراء بنفش عکس‌برداری شدند.

نتایج و بحث

نتایج حاصله از تجزیه پلاسمیدهای باکتری‌های سینوریزوپیوم ملیلوتی (انسیفر) جدا شده از مزارع یونجه استان همدان نشان داد که کلیه جدایه‌های مطالعه شده (۱۹۶ جدایه) حداقل دارای یک پلاسمید بودند (شکل ۱). پلاسمید مشترک بین پلاسمیدی جدایه‌های سینوریزوپیوم (انسیفر) بسیار بزرگ و اندازه‌های حدود ۲۰۰ کیلو باز داشت. بنابر این برخلاف گزارش‌های برخی از محققین دیگر که تعداد پلاسمیدهای باکتری‌های ریزوپیوم را تا هشت (۸) و در مواردی تا ده پلاسمید (۱۴) گزارش کردند، جدایه‌های مورد مطالعه حداکثر ۴ پلاسمید داشتند و تعداد پلاسمیدها در بین جدایه‌های سینوریزوپیوم در کل منطقه مورد مطالعه با توجه به اندازه جمعیت انتخاب شده برای این مطالعه بین ۱ تا ۴ پلاسمید متغیر بود. (شکل ۱) نمونه‌ای از پروفیل پلاسمیدی جدایه‌های سینوریزوپیوم (انسیفر) را نشان می‌دهد. البته جدایه‌هایی با چهار پلاسمید در این پروفیل پلاسمیدی نشان داده نشده است.

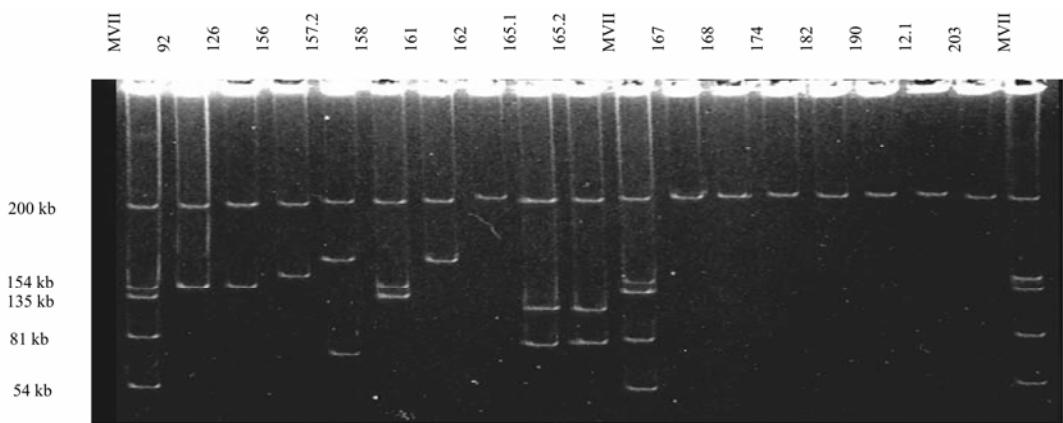
در تحقیقی که بر روی ۴۵ جدایه باکتری ریزوپیوم هم‌زیست گیاه میزان *Hedysarum coronarium* انجام شد نتایج نشان داد که تنوع بسیار زیادی هم در تعداد و اندازه پلاسمیدهای این جدایه‌ها وجود داشت و کل این جدایه‌ها در ۱۹ گروه متفاوت قرار گرفتند و اندازه پلاسمیدها بین ۱۸۷ تا ۳۴۹ مگا دالتون متغیر بود (۱۱).

تئیه پلاسمید پروفیل

به منظور مطالعه پلاسمیدهای جدایه‌ای باکتری‌های سینوریزوپیوم (انسیفر) از روش اکهارت (۴) با اعمال بعضی تغییرات بر روی آن انجام شد. جدایه‌ها خالص شده مجدداً در شرایط کاملاً استریل بر روی محیط کشت YEM (عصاره مخمر و مانیتول) باز کشت شدند تا از خلوص جدایه‌ها اطمینان حاصل گردد. سپس برای کاهش تولید پلی‌ساقاریدهای خارج سلولی جدایه‌ها مجدداً بر روی محیط کشت TY (تریپتون و عصاره مخمر) دوباره کشت داده شدند. تک کلنی هر یک از جدایه‌ها در ۵ میلی لیتر از محیط کشت HP (عصاره مخمر، تریپتون و پیتون) مایع به مدت ۱۸ ساعت در دمای ۲۸ درجه سانتیگراد رشد داده شدند. یک میلی لیتر از محیط کشت HP ۱۸ ساعت را در داخل اپندورف ۱/۵ میلی لیتری استریل قرار داده و بلا فاصله یک میلی لیتر از محلول سارکوسین ۰/۳ درصد به نمونه‌ها اضافه کرده و بر روی یخ قرار داده شد. نمونه‌ها به آرامی به هم زده شد. سپس سوپانسیون باکتری در دور ۶۰۰۰ به مدت ۱۰ دقیقه سانتریفیوژ شده و پس از خارج کردن مایع رویی، نمونه‌ها مجدداً بر روی یخ قرار داده شدند. ۳۲ میکرولیتر از بافر لیز کننده (۱۰۰۰ میکروگرم لیزوزیم، ۱۰ میکروگرم RNAase و ۰/۰۵ درصد زایلن سیانول در ۱ میلی لیتر بافر ۱X حاوی ۱۰ درصد ساکارز) به نمونه‌ها اضافه و پس از چند بار پیپت کردن نمونه‌ها در داخل چاهک ژل قرار داده شد. با توجه به این که افزودن مستقیم SDS به نمونه‌ها باعث توقف فعالیت آنزیم لیزوزیم می‌شود و از طرفی وجود SDS در نمونه‌ها مانع استقرار نمونه‌های لیز شده در چاهک‌ها می‌شود لذا شده و باعث کف کردن و در نتیجه پخش نمونه هنگام پرکردن چاهک‌ها می‌شود. بنابر این در بخش جلویی چاهک‌ها شیاری را با آگاروز ۰/۴ درصد حاوی یک درصد SDS پر

سینوریزوپیوم ملیوتوی (انسیفر) بر روی پلاسمیدها قرار دارند (۸ و ۱۷) و از طرف دیگر تمامی جدایه‌های مورد مطالعه در این آزمایش از گره‌های یونجه جدا شده بودند، بنابر این به احتمال قوی به نظر می‌رسد که این پلاسمید حاوی ژن‌های درگیر در فرآیند تشکیل گره و ثبیت بیولوژیکی نیتروژن باشد. قطعاً اطمینان از صحبت این ادعا به مطالعات هیبریداسیون نیاز دارد. موزو و همکاران (۱۱) نیز پلاسمید مشترک بین ۴۵ جدایه ریزوپیومی مورد مطالعه را به عنوان پلاسمید هم‌زیست *Psym* گزارش کردند.

نتایج تجزیه پلاسمیدهای باکتری‌های سینوریزوپیوم ملیوتوی (انسیفر) همچنین نشان داد که در بین ۱۹۶ جدایه مطالعه شده ۱۳ نوع پلاسمید متفاوت وجود دارد. این پلاسمیدها به ترتیب دارای ۲۰۰، ۱۹۵، ۱۸۱، ۱۷۲، ۱۶۵، ۱۵۴، ۱۴۳، ۱۳۰، ۱۱۰، ۸۴، ۷۰ و ۵۰ کیلو بازآلی بودند. سنگین ترین پلاسمید در بین ۱۳ پلاسمید شناسایی شده با وزن مولکولی ۲۰۰ کیلو بازآلی در بین جدایه‌های سینوریزوپیوم (انسیفر) مشترک بود. با توجه به این که ژن‌های تشکیل گره و ثبیت نیتروژن معمولاً در باکتری‌های

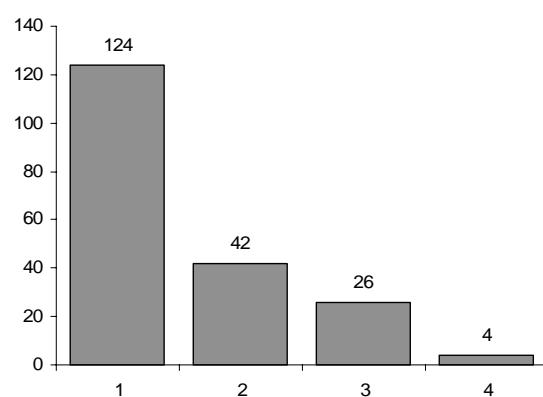

(شکل ۱) - پروفیل پلاسمیدی ۱۶ جدایه‌های سینوریزوپیوم (انسیفر) جدا شده از خاکهای مناطق مختلف در استان همدان جدایه MVII بعنوان شاخص برای برآورده اندازه تقریبی پلاسمیدها در ابتداء، افتها و وسط ژل قرار داده شده است.

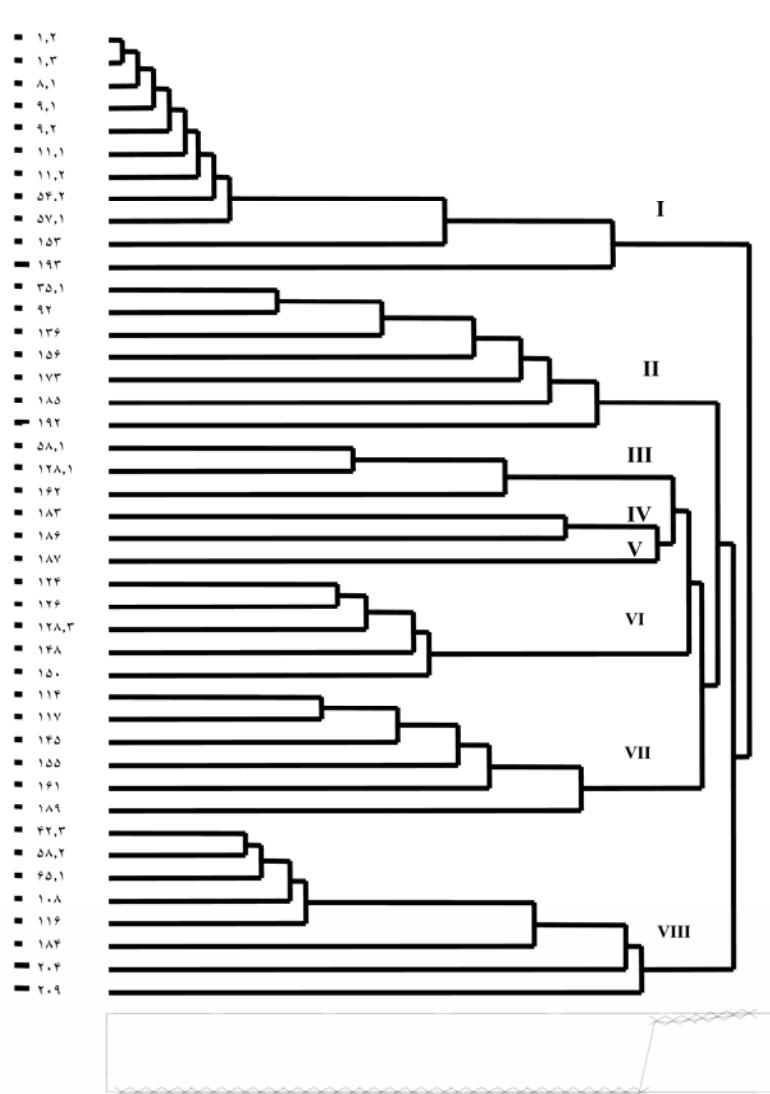
از بین ۴۲ جدایه سینوریزوپیوم ملیوتوی (انسیفر) که حاوی ۲ پلاسمید بودند ۲۶ درصد آن‌ها پلاسمید ۱۵۴ کیلو بازی را دارا بودند و ۱۹، ۱۹، ۱۷، ۱۲، ۱۲، ۱۷، ۷، ۵، ۲، ۵، ۷، ۱۲، ۱۷، ۱۷۲ پلاسمیدهای ۱۶۵، ۱۳۰، ۱۴۳، ۱۱۰، ۱۰۰، ۱۸۱، ۱۱۰ کیلو بازی را دارا داشتند. بنابر این فراوان ترین پلاسمید در بین ۲ جدایه‌های باکتریهای سینوریزوپیوم ملیوتوی (حاوی ۲ پلاسمید) به جز پلاسمید ۲۰۰ کیلو بازی، پلاسمید ۱۵۴ کیلو بازی بود و کمترین فراوانی پلاسمید در بین این جدایه‌ها متعلق به پلاسمید ۱۱۰ بود. (شکل ۴) تغییرات اندازه پلاسمیدها را در بین جدایه‌های سینوریزوپیوم ملیوتوی حاوی ۲ پلاسمید را نشان می‌دهد.

نکته جالب توجه در مطالعه تنوع پلاسمیدی در بین ۱۹۶ جدایه مطالعه شده این بود که ۱۲۴ جدایه سینوریزوپیوم (انسیفر) (۶۳ درصد کل جدایه‌ها) فقط پلاسمید ۲۰۰ کیلو بازآلی را دارا بودند و ۲۱، ۲۱ و ۲ درصد دیگر جدایه‌ها به ترتیب ۲، ۳ و ۴ پلاسمید داشتند (شکل ۲).

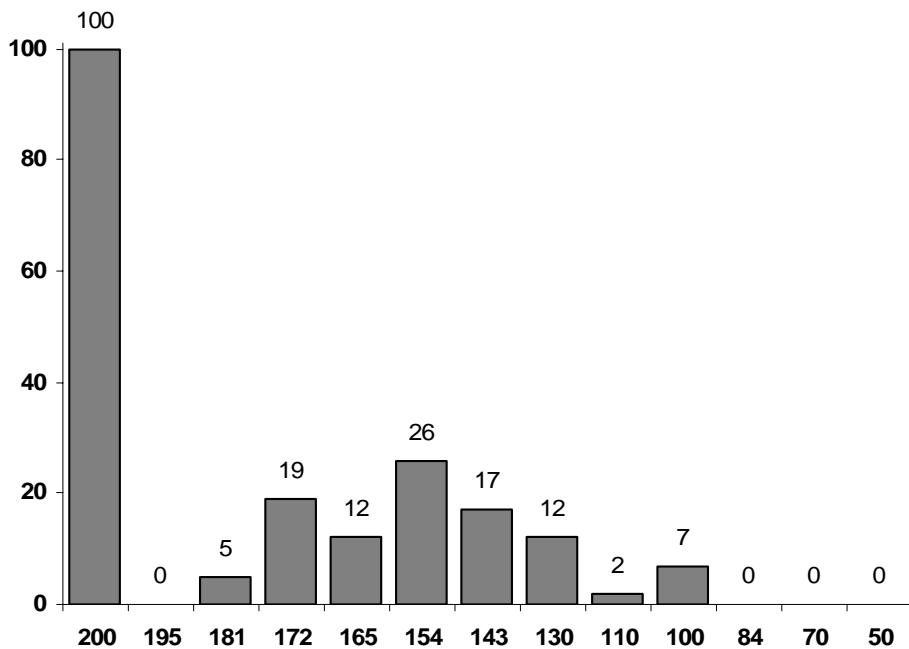
۲۱ درصد از جدایه‌های سینوریزوپیوم ملیوتوی (انسیفر) مطالعه شده در خاکهای استان همدان دارای دو پلاسمید بودند که بدون استثناء تمامی این جدایه‌ها علاوه بر دارا بودن پلاسمید ۲۰۰ کیلو بازی دارای پلاسمید دیگری نیز بودند که اندازه آن از ۱۰۰ تا ۱۸۱ کیلو باز متغیر بود. گروه بندی ۴۲ جدایه سینوریزوپیوم ملیوتوی (انسیفر) (با دو پلاسمید) بر مبنای پروفیل‌های پلاسمیدی نشان داد که آن‌ها در ۸ گروه متفاوت قرار می‌گیرند (شکل ۳).

(شکل ۲) - گروه بندی ۱۹۶ جدایه سینوریزو بیوم ملیوتی (انسیفر) (جدا شده از استان همدان) بر مبنای تعداد پلاسمید

(شکل ۳) - گروه بندی جدایه های سینورز و بیوم ملیوتی (دارای ۲ پلاسمید) جدا شده از خاک های مناطق مختلف استان بر مبنای الگوی پروفیل پلاسمیدی.

(شکل ۴) توزیع فراوانی اندازه پلاسمیدها در بین جدایه‌های سینوریزوپیوم ملیلوتی (جدا شده از استان همدان) که دارای دو پلاسمید بودند

این پلاسمید ۱۳۰ کیلو بازی فراوان ترین پلاسمید در بین جدایه‌های حاوی سه پلاسمید بود. کمترین فراوانی پلاسمید در بین این جدایه‌ها متعلق به پلاسمید ۵۰ کیلو بازی بود. (شکل ۶) تغییرات اندازه پلاسمیدها را در بین جدایه‌های سینوریزوپیوم ملیلوتی حاوی ۳ پلاسمید را نشان می‌دهد.

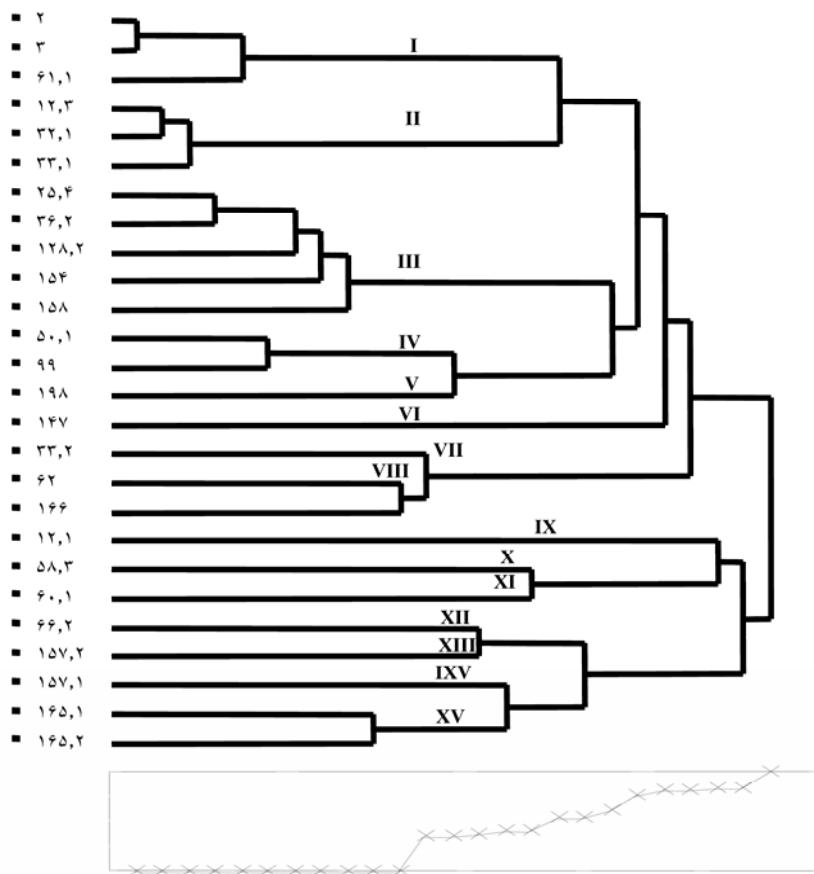
نتایج تجزیه پروفیل‌های پلاسمیدی جدایه‌های سینوریزوپیوم ملیلوتی حاوی ۴ پلاسمید نشان داد که فقط ۲ درصد جدایه‌ها دارای ۴ پلاسمید بودند. این جدایه‌ها علاوه بر دارا بودن پلاسمید ۲۰۰ کیلو بازی دارای ۳ پلاسمید دیگر نیز بودند. این جدایه‌ها از نقطه نظر پروفیل پلاسمید هر کدام گروه جداگانه‌ای را تشکیل دادند.

بنابراین باکتری‌های سینوریزوپیوم ملیلوتی حاوی ۴ پلاسمید در ۴ گروه مختلف قرار گرفتند. (شکل ۷) تغییرات

نتایج تجزیه پلاسمیدهای باکتری‌های سینوریزوپیوم ملیلوتی جدا شده از خاک‌های استان همدان نشان داد که ۱۳ درصد جدایه‌ها حاوی ۳ پلاسمید بودند. این جدایه‌ها علاوه بر داشتن پلاسمید ۲۰۰ کیلو بازی دارای دو پلاسمید دیگر نیز بودند. اندازه این دو پلاسمید بین ۵۰ تا ۱۸۱ کیلو باز متغیر بود. گروه بندی این جدایه‌ها بر مبنای پروفیل‌های پلاسمیدی نشان داد که این ۲۶ جدایه (۱۳ درصد درصد کل جدایه‌ها) در ۱۵ گروه متفاوت قرار می‌گیرند (شکل ۵). از بین ۲۶ جدایه سینوریزوپیوم ملیلوتی که دارای ۳ پلاسمید بودند، ۲۷ درصد آن‌ها پلاسمید ۱۳۰ کیلو بازی را دارا بودند. ۲۳، ۲۲، ۱۲، ۱۰، ۸، ۷، ۶، ۴، ۲ و ۲ درصد جدایه‌های دیگر به ترتیب دارای پلاسمیدهایی با اندازه ۱۴۳، ۱۵۴، ۱۷۲، ۱۷۱، ۱۱۰، ۸۴، ۸۱ و ۵۰ کیلو باز بودند. بنابر

جدایه‌ها و پلاسمیدی وجود ندارد. این نتایج با یافته‌های موزو و همکاران (۱۱) نیز مطابقت داشت.

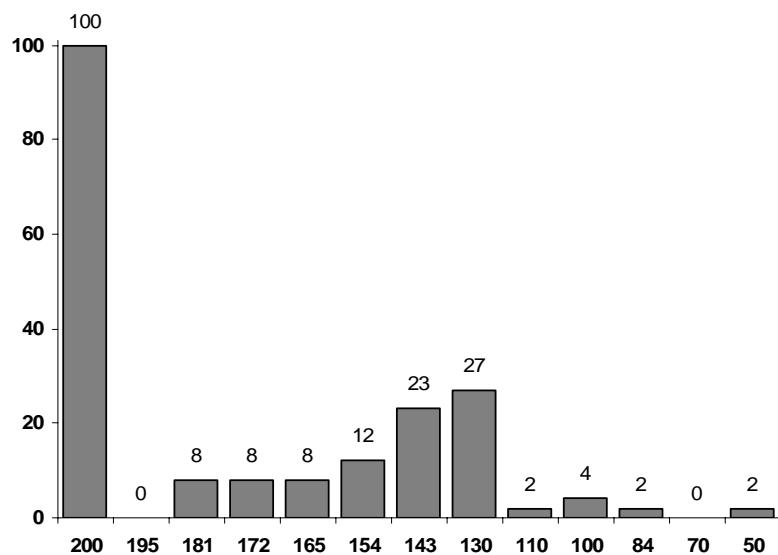
اندازه پلاسمیدها را در بین جدایه‌های سینوریزوپیوم ملیلوتی حاوی ۴ پلاسمید را نشان می‌دهد. نتایج حاصله از این آزمایش نشان داد که ارتباطی بین منشاء جغرافیایی این

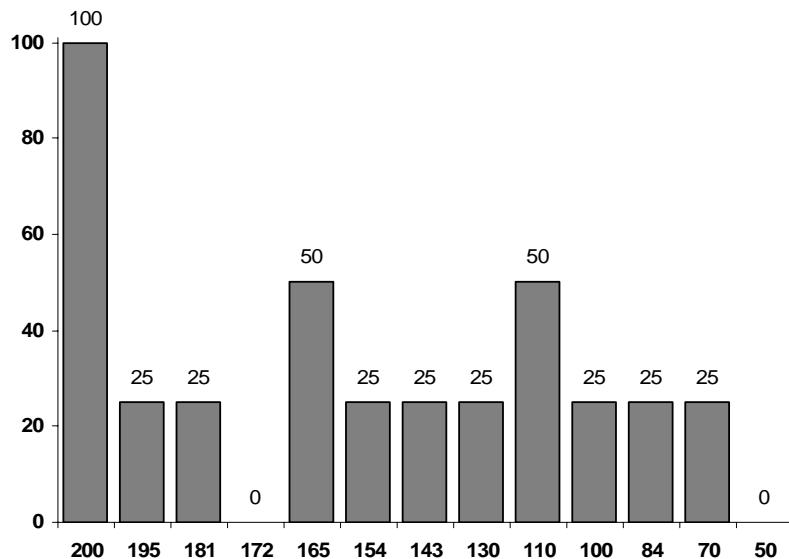
(شکل ۵) گروه بندی جدایه‌های سینوریزوپیوم ملیلوتی (دارای ۲ عدد پلاسمید) جدا شده از خاک‌های مناطق مختلف استان بر مبنای الگوی پروفیل پلاسمیدی.

سپاسگزاری

بدین وسیله از معاونت محترم پژوهشی دانشگاه فردوسی مشهد و مرکز تحقیقات خاک و آب تهران که امکان این تحقیق را فراهم کردند تشکر می‌کنیم.

(شکل ۶) - نمودار توزیع تعداد پلاسمیدها در بین جایه‌های سینوریزوپیوم ملیوتی (جدا شده از استان همدان) که دارای سه پلاسمید بودند.

(شکل ۷) - نمودار توزیع تعداد پلاسمیدها در بین جایه‌های سینوریزوپیوم ملیوتی (جدا شده از استان همدان) که دارای چهار پلاسمید بودند.

منابع

- 1- Baldani, J. I., Weaver, R. W., Hynes, M. F., Eardly, B. D. 1992. Utilization of carbon substrates, electrophoretic enzyme patterns, and symbiotic performance of plasmid-cured clover rhizobia. *Applied Environment Microbiology*, 58: 2308–2314.
- 2- Beck, D. p., Marteron, L. A., and Afandi, F. 1993. Practical *Rhizobium* legume technology. Technical manual No. 19, ICARDA, Syria.

- 3- Date, R. A., Halliday, J. 1987. Collection, isolation and maintenance of Rhizobia. In Elkan, G. H. (ed). Symbiotic Nitrogen Fixation Technology. Matcel Dekker, New York.
- 4- Eckhardt, T. 1978. A rapid method for the identification of plasmid deoxyribonucleic acid in bacteria, *Plasmid*, 1: 584–588.
- 5- Finan, T.M., Kunkel, B., Vos, G.F.D., and Signer, E.R. 1986. Second symbiotic megaplasmid in *Rhizobium meliloti* carrying exopolysacharide and thiamine synthesis genes. *Journal of Bacteriology*, 167 : 66-72
- 6- Jebara, M., Mhamdi, R., Aouani, M.E., Ghrir, R., and Mars, M. 2001. Genetic diversity of *Sinorhizobium* populations recovered from different *Medicago* varieties cultivated in Tunisian soils. *Canadian Journal of Microbiology*, 47: 139-147.
- 7- Krol, A. J. M., Hontelez, J. G. J., and Kammen, A. V. 1982. Only one of the large plasmids in *Rhizobium leguminosarum* strain PRE is strongly expressed in the endosymbiotic state. *Journal of General Microbiology*, 128: 179 – 190.
- 8- Lakzian, A., Murphy, P., Turner, A., Beynon, J., and Ken Giller, E. 1998. *Rhizobium leguminosarum* bv. *viciae* populations in soils with increasing heavy metal contamination: abundance, plasmid profiles, diversity and metal tolerance. *Soil Biology and Biochemistry*. 34: 519-529.
- 9- Lederberg, J. 1998. Personal perspective plasmid (1952-1957). *Plasmid*, 39:1-9
- 10-Martinez, E., D. Romero, and Palacios, R. 1990. The *Rhizobium* genome. *Plant Science*, 9: 59-93
- 11-Mozo, T., Cabrera, E., and Ruiz-Argüeso, T. 1988. Diversity of Plasmid Profiles and Conservation of Symbiotic Nitrogen Fixation Genes in Newly Isolated *Rhizobium* Strains Nodulating *Sulla (Hedysarum coronarium L.)*. *Applied Environmental Microbiology*. 54(5): 1262–1267.
- 12-Santos, A. G. Brom, S., and Romero, D. 1996. *Rhizobium* plasmid in bacteria-legume interactions. *World Journal of Microbiology & Biotechnology*, 12: 119-125.
- 13-Somasegaran, P. and Hoben, H. J. 1994. Handbook for Rhizobia. Springer- Berlin.
- 14-Thurman, N. P. and E. S. P. Bromfield 1988. Effect of variation within and between *Medicago spp.* and *Melilotus spp.* on the composition and dynamics of indigenous populations of *Rhizobium meliloti*. *Soil Biology and Biochemistry*, 20: 31-38.
- 15-Vincent, J. M. 1970. A manual for the practical study of root-nodule bacteria. IBP. Handbook No.15, Blackwell, Oxford.
- 16-Yost, C. K., Clark, K. T., Bel, K. L. and Hynes, M. F. 2003. Characterization of the nodulation plasmid encoded chemoreceptor gene *mcpG* from *Rhizobium leguminosarum*. *Microbiology*.
- 17-Zou, X., Feng, X.L., Chen,W. X., Li, F.D.1998 . Biological behavior of plasmid in *Rhizobium sp.* strain S25 from *Tephrosia candida*. *Plasmid*, 40: 158- 163.

Plasmid diversity of *Sinorhizobium* (Ensifer) bacteria

E.Karimi A. Lakzian* K. Khavazi A. Asgharzadeh¹

Abstract

Genetic evidences have shown that the rhizobium bacteria nodulate the legume plants because of *nod*, *sym* and *fix* genes. Almost all members of rhizobaceae family harbor large plasmids, which are highly variable in number and size. Representative of *nif*, *fix* and *nod* genes have been located on the symbiotic plasmids of different *rhizobium* species. Therefore, the size and numbers of plasmids of bacterial isolates (by the plasmid profile technique) could be used as a diversity index in ecological studies. In this investigation, the diversity of 196 isolates of *sinorhizobium* sp isolated from Hamada soils was evaluated by using Plasmid profile technique. The results showed that the number of plasmids among all isolates varied from 1 to 4 and totally 13 different plasmids were identified. The size of plasmids varied from 50 to 200 kb. Isolates with 1, 2, 3 and 4 plasmids formed 63, 21, 13 and 2 percentage of the population. Isolates of sinorhizobium with 2 and 3 plasmids were clustered into 8 and 15 groups, respectively, based on plasmid patterns. Four isolates which contained 4 plasmids were grouped in four different clusters and finally all isolates of Sinorhizobium (196) were grouped in 28 different groups.

Key words: Plasmid profiles, Sinorhizobium

*- Corresponding author Email: alakzian@yahoo.com

1- Contribution from College of Agriculture, Ferdowsi University of Mashhad- Water and Soil Research Institute of Teheran .